

DEDICATIO.

quid dixi spem me fovere magnam? Tantum
abest, ut illa spes me foveat, ut planè sim ex spes
hac in parte. Quotus enim quisq; est meliorum,
qui non videt scribendi periculum hoc ævi, quo
studia nostra ex aliorum pendent calumniis?
O tempora perdita! ô mores perversi! Quem non
dejiciant de ponte atrii isti censores? Quanquam
quid est, quod illos homines moramur, cum in
nullius hominis potestate sit, ut exhaustiat o-
mnium imminentium judiciorum expectatio-
nem? Non hoc mihi sumsi unquam, neq; dein-
ceps sumam: sed id operam dabo, ut & modestia
mea, de qua modestiorum esto judicium, & dili-
gentia, quæ mediocris, & amor tam veritatis
quam juventutis, cuius commodis studere co-
nor, veniam meruisse videatur apud eos, qui
rectis moribus. Nigros censores quod attinet, il-
lis hoc veluti Gorgonis caput objiciam: Ex vi-
rorum de universo orbe literato optimè meri-
torum picturis exquisitissimis colores transstu-
limus, non erasimus, ad opera nostra; nostra, in-
quam, sed ita ut sint non-nostra. Nihil enim a-
liud, quam aliena recitamus. Hoc ego me clypeo
defendam adversus Theoninos maleferiatorum
dentes. Veniant illi & rodant hac nostra. Re-
spondebo, illos rodere nostra non-nostra. Nostra;
quia nostro vase: non-nostra; quia ex communi
castello & fonte hausta sunt. Idem enim hic usu-

):(ij